

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Sačić Vladimir god. i Stanislav

UTORAK – 7.30 + Mišak Josip, Domiter Pavao i Terezija

SRIJEDA – 7.30 + Mišak Ivan god. i Ana

ČEVRTAK – 7.30 + Grozdek Ivan god. Kristina, Božidar i Kata

PETAK – 7.30 + Vugrinec Katarina god. i Đuro

SUB. – u 17.00 skupna sv. misa – popis na oglasnoj ploči i web stranici župe!

NEDJELJA – 34. KROZ GODINU – SVETKOVINA KRISTA KRALJA

7.30 + župna

9.30 + Hrman Mirko god. i ob. Majcen

11.00 + Vugrinec Katarina

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - nedjelja u 10.00;

ministranti - subota u 11.00,

Župni vjeronauk: petak u 15.00 - prvopričesnici; petak u 16.00 - firmanici

Prikazanje BDM u hramu, 21. studenoga

Događaj prikazanja Bogorodice u hramu zabilježen je u Jakovljevom Evandelju. Ta je knjiga apokrif, to jest biblijskog sadržaja, ali kanonski nepriznata kao vjerodostojna. Nastala je oko 150. godine i glavni je izvor mnogih legendi o Mariji. U 7. i 8. poglavlju knjiga opisuje kako Mariju kao malu djevojčicu njeni roditelji Joakim i Ana, vode u židovski hram da je posvete Bogu, da se ondje s drugim djevojčicama odgaja i poslužuje u hramskim obredima. Premda događaj nije u kanonskim knjigama Svetog pisma, ušao je u vjerničku pobožnost, spominje se već u 8. stoljeću, a napose je raširen u srednjem vijeku. U kalendaru je i danas kao jedan od mnogih marijanskih blagdana i oblika pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
studen, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 52 (208)

18. studenoga 2012.

33. NEDJELJA KROZ GODINU

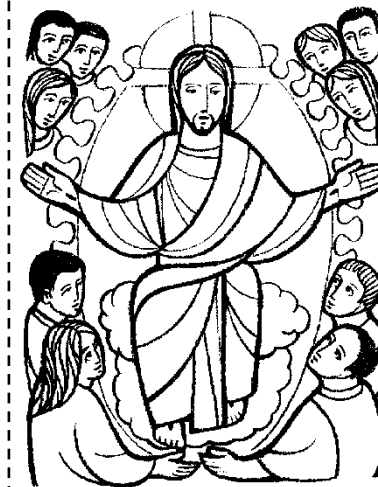
Psalam 16

Čuvaj me, Bože, jer se Tebi utječem.

Gospodin mi je baština i čaša:
Ti u ruci držiš moju sudbinu.
Gospodin mi je svagda pred očima;
jer mi je zdesna, neću posrnuti.

Stog mi se raduje srce i kliče duša,
pa i tijelo mi spokojno počiva.
Jer mi nećeš ostavit dušu u Podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.

Pokazat ćeš mi stazu života,
puninu radosti lica svoga,
sebi zdesna blaženstvo vječno.

Ulazna pjesma

Gospodin govori:
Ja znam svoje naume koje
s vama namjeravam
- naume mira,
a ne nesreće:
zazivat ćete me,
i ja ću vas uslišati
i sabrat ću vas
iz svih naroda!

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Današnja liturgijska čitanja kao da se uklapaju u ovu sivu svakodnevicu u kojoj živimo. Govore nam o katastrofama, o propasti, o tjeskobi... Moramo priznati da nam to baš i nije ugodno slušati. Sve se više govori o približavanju smrtonosnih asteroida koji bi svojim udarom mogli uništiti život na zemlji te različite sekte upravo računaju s tim ljudskim strahom i uvijek iznova određuju datum kada će doći Sudnji dan, a kad ne pogode, s jednakom sigurnošću ponovo najavljuju novi datum! A treba li to Crkvi, treba li to nama? Trebamo li mi znati kada će biti Sudnji dan? Čuli smo što je o tome rekao sam Isus – jedino Otac nebeski zna kada će to biti.

Iz toga nam je jasno da mi o tome ne trebamo previše raspravljati i razbijati si s time glavu. A zašto onda Crkva danas govori o tome? Pa Crkva nas samo želi podsjetiti na stvarnost Sudnjega dana. Crkva nas želi pripremiti za taj dan – da budemo dostojni stati pred Sina čovječjega.

Kako ljudi reagiraju na taj Isusov navještaj o Sudnjem danu? Veliki dio ljudi je prema tom navještaju indiferentan – njih uopće ne zanima što će se posije dogoditi. Oni žive svoj život i nastoje u njemu što više uživati. Njima su materijalna dobra sve. „Živi danas, baš te briga što će biti sutra!“ Takva materijalna dobra daju privid sigurnosti. Misle da novcem mogu sve postići. Ali, kako se varaju...

U drugom dijelu evanđelja Isus nas poučava. Želi ukazati na potrebu odgovornog života svojih sljedbenika. Život je škola, ispit. U njemu, kao i u svakoj školi ima i popravnih ispita, ali onaj posljednji ispit koji će biti na Sudnji dan je definitivn; nakon njega više nema popravnog ispita.

Prvi su se kršćani radovali Isusovom dolasku, čekali su ga s čežnjom. Čak su se u tom smislu i međusobno pozdravljali: „Maranatha – Dođi, Gospodine Isuse.“ A mi, današnji kršćani se uglavnom bojimo tog dana.

Braćo i sestre, nemojmo se bojati konačnog dana Suda i budimo uvijek budni i pripralni. Naš život neka bude ispunjen vjerom i ljubavlju prema Bogu i bratu čovjeku.

Stoga, putujući u našem vlaku života s prtljagom dobrih djela koja mogu biti i jedan mali osmijeh, jedna lijepa i topla riječ upućena ožalošćenom čovjeku pokraj nas pa čak i mala riječ oprost koji smo uputili onome koga smo povrijedili bit ćemo spremni u onaj dan Suda stati pred Sina čovječjega.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

Na kraju teške bolesti, kad su mu liječnici rekli da će živjeti još samo nekoliko dana, jedan je pobožan čovjek pozvao svoju obitelj da se oprost. Kako je njemu smrt bila prijelaz u vječnu slavu ostao je potpuno miran.

„Laku noć, draga ženo. Ti si mi bila dobra žena, kroz radost i žalost smo skupa prolazili. Mnogo puta sam u tvojim očima vidio radost koja me je bodrila. Uvijek sam te ljubio i cijenio. Laku noć draga moja, ujutro ću te opet vidjeti!“

„Laku noć, Marija.“, rekao je svojoj najstarijoj kćeri. „Bila si mi velika radost. Kako sam sretan što si u mnogočemu slična svojoj majci! Nikada nemoj zaboraviti da sam te uvijek volio. Laku noć, Maria, laku noć.“

„Laku noć, Ivane. Ti si bio blagoslov u našem domu. Ljubio si Boga, kojega sam i ja ljubio. Kako sam zahvalan za to! Laku noć, Ivane, laku noć!“

„Laku noć, Ana. Tvoj dolazak u našu obitelj bio je kao dolazak zore. Ti si nam bila pjesma radosti i zraka svjetlosti. Kada si prije kratkoga vremena predala svoj život Kristu, moje srce pjevalo je od radosti. Laku noć kćeri moja, laku noć!“

Posljednji je bio Karlo. On je pao pod utjecaj zla i strašno je razočarao oca i majku. Umirući čovjek je svom najstarijem sinu rekao: „Zbogom Karlo. Tvoja majka i ja dali smo ti sve kao i ostaloj djeci. Ako je postajala ikakva razlika, to je onda bila tvoja krivica. Išao si širokim putem i nisi slijedio Isusov poziv. Ali ja sam te uvijek ljubio i još te ljubim. Bog to zna. Zbogom Karlo, zbogom!“

Jecajući, Karlo prihvati očevu ruku i upita: „Oče, zašto si svima rekao laku noć, a meni zbogom?“

„Ostale ću opet vidjeti ujutro. Hoću li i tebe vidjeti u slavi, za to mi Božja riječ ne daje nikakvo uzdanje. Stoga zbogom!“, odgovori tužno otac.

Sin je zajecao, pao je na koljena pred postelju svoga umirućega oca i zavapio Bogu za oprostenje grijeha.

„Karlo, misliš li ti ozbiljno?“ – upitao je otac.

„Bog zna da mislim ozbiljno.“ – odgovorio je potišteno sin.

„Onda će te Bog uslišati i spasiti, Karlo! Sada i tebi mogu reći laku noć! Kako sam zahvalan Bogu na tome! Laku noć, laku noć, sine!“

A mi? jesmo li mi spremni za susret s našim Stvoriteljem?